

[Melchior]

valgsæsonen. De var der i 4 timer, de stillede fair spørgsmål, og de var fair over for alle 10 repræsentanter, med latter og med klapsalver og anerkendelse også til politiske modstandere. Jeg tror, det var et dækkende udtryk for, at den danske befolkning ved, at den har grund til at være relativt – og det er jo kun sådan, vi kan måle – tilfreds med sin lod, at vi virkelig har grund til det, og at vi også ved, at vi har grund til det. Derfor skal disse dages noget egoistiske jammerklage fra forskellige grupper nok tages alvorligt, men ikke overfortolkes. Det danske folk er stadig væk blandt de tre mest velstillede og mest tilfredse folk i denne verden, og vi skulle træne vor evne til at sammenligne nedefter og ikke kun opefter med dem, der tilsyneladende har det bedre end vi selv. Jeg tror ikke, gennemsnitsdanskeren er misundelig på sin næste, og jeg tror ikke, han er så utilfreds hverken med regering eller folketing, som visse opviglere forsøger at fremstille det. Jeg har gerne her villet kommentere arbejdsministerens udtalelser også i denne retning.

Ole Henriksen (SF):

Ved denne højtidelige afslutning på dette tredje indgreb i træk lyder der mange smukke ord om folkestyre og demokrati og om solidaritet mellem grupperne i samfundet, og det er da interessant at høre en lang række af ordførerne bekende sig til, at vi fortsat har disse tilstande herhjemme omkring folkestyret. Jeg har bemærket, at socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, ikke har turdet tage alle disse ord i sin mund heroppefra, idet han ikke har villet tage ordet her i debatten, men jeg har i stedet for læst lidt i socialdemokratiets sidste principprogram, og det kunne jeg selvfølgelig læse lidt op af her, for dér går ordene igen i lige så stor udstrækning, som de borgerlige ordførere her har vedkendt sig folkestyret.

Det kunne være rimeligt at spørge socialdemokratiet her i den ellefte time, om de fortsat vil køre den linje, som de har beskrevet i deres principprogram vedrørende udviklingen af folkestyret og demokratiet. I den anledning må man spørge, om man stadig væk opfatter den fagbevægelse, som socialdemokratiet bekender sig så meget til og har så stor forkærlighed for, som en del af folkestyret og demokratiet herhjemme.

Den virksomhed, som fagbevægelsen har udøvet gennem dette århundrede, har netop været en demokratisk virksomhed, der har spillet ind i folkestyret, og som har været med til at højne det danske samfund til et stade både socialt og demokratisk, som vi kan være bekendt udadtil. Men med den form for overenskomstforhandlinger, som nu føres her i folketinget, må man forudse, at den katalysatorrolle, som dansk fagbevægelse har spillet i det demokratiske samfund, piller ud. Det er ikke alle væsker, der opfører sig ens, når man piller katalysatoren ud, og det gør man her ved at sætte dansk fagbevægelse ud af spillet og prøve at politisere omkring overenskomstforhandlingerne.

Det har været meget magtpåliggende for en lang række partier, også dem, som vil undlade at stemme, og dem, som vil stemme imod i dag, at der ikke kom en storkonflikt. Det er måske heller ikke nogen lykke med en storkonflikt, men jeg er overbevist om, at de krav, der blev fremsat allerede i efteråret til overenskomstforhandlingerne, simpelt hen var politiske krav fra begge organisationer, som forudsatte et indgreb. Det, at man havde grebet ind de to forudgående gange, gjorde, at man stillede disse krav, fordi man vidste, at det landede her igen.

Det samme kan man sige om de varslede konflikter, både lockouter og strejker, som kom i kølvandet af disse krav. Hvis man havde været klar over konsekvenserne, havde man nok varslet på helt andre måder. Derfor ville det være rart allerede nu at få en tilkendegivelse fra dem, der måske er ansvarlige ved næste overenskomst – og det er formentlig socialdemokratiet – om, at man ikke vil gribe ind ved næste overenskomstforhandling, således at parterne får god tid til at forberede sig på, at de har ansvaret for de forhandlinger, som kommer i 1981.

Det, regeringen gør her, er jo, at den sætter over en afgrund i to spring, og det kan ikke lade sig gøre. Hvis man ikke nu med det samme giver klart til kende, at man ikke vil gribe ind, vil vi få disse engelske tilstande, som så mange snakker om, og man vil få denne uro, som man snakker så meget om. Socialistisk folkeparti er ikke tilhænger af al den uro, men regeringen bør vide, at det er den selv, der har lagt kimen til den uro, der vil komme i den kommende tid.